

UZASADNIENIE

Po ograniczeniu pozwu powód dochodził od pozwanego odsetek za opóźnienie w zapłacie regresu ubezpieczeniowego. Regres powstał na skutek wypłaty na rzecz sprzedawcy odszkodowania w związku z wystąpieniem wypadku ubezpieczeniowego polegającego na braku zapłaty ceny przez pozwanego będącego kupującym. Pozwany zarzuca, że płatności na rzecz sprzedawcy regulował gotówką a co do jednej z nich powstał spór w zakresie zarachowania, który strony umowy sprzedaży rozwiązały poprzez zarachowanie wpłaty na poczet innego długu. Zarzuca też, że nie wiedział o wstąpieniu powoda w prawa zaspokojonego wierzyciela. Podnosi, że nie dał powodu do wytoczenia powództwa.

Podstawą prawną żądania jest umowa sprzedaży w zw. z art. art. 828 § 1 kc i art. 518 § 1 pkt 4 kc oraz art. 7 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

Zgodnie z art. 828 § 1 kc jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania. Według art. 518 § 1 pkt 4 kc osoba trzecia, która spłaca wierzyciela, nabywa spłaconą wierzytelność do wysokości dokonanej zapłaty jeżeli to przewidują przepisy szczególne. Stosownie do art. 7 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych W transakcjach handlowych - z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny - wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie; 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie.

Pozwany zaciągnął względem ubezpieczonego sprzedawcy zobowiązanie do zapłaty ceny, którego nie wykonał co do kwoty żądanej pozwem. Spowodowało to przejście na powoda roszczenia ubezpieczonego o zapłatę ceny, które to roszczenie powoda pozwany zaspokoił z opóźnieniem w toku procesu.

Zarzut zapłaty gotówką i powiązany z nim zarzut rozliczeń z pierwotnym wierzycielem jest chybiony, jako niczym nieudowodniony, jak również pozbawiony jakichkolwiek szczegółowych twierdzeń, czy to w zakresie kwoty, daty i miejsca wpłaty, osoby wpłacającego i osoby inkasującej, czy to w zakresie daty i formy jej rozliczenia między stronami umowy sprzedaży.

Opóźnienie z zapłatą ceny stanowi wypadek ubezpieczeniowy. Powód wypłacił sprzedawcy odszkodowanie z tego tytułu, co z mocy art. 828 § 1 kc spowodowało przejście na niego roszczenia sprzedawcy względem pozwanego o zapłatę ceny. Powołany przepis kodeksu stanowi bowiem przypadek subrogacji ustawowej, o której mowa w art. 518 § 1 pkt 4 kc.

Na skutek zapłaty odszkodowania powód nabył dokładnie to samo roszczenie, które przysługiwało ubezpieczonemu zarówno co do tytułu powstania (umowa sprzedaży), jak i rozmiaru (wysokość niezapłaconej ceny odpowiadająca kwocie zapłaconego odszkodowania). M. ubezpieczyciel wykonuje bowiem regres nie z tytułu umowy ubezpieczenia, lecz z tytułu przysługującego pierwotnemu wierzycielowi, w którego prawa wstąpił (zob. Muszalski E., Roszczenia regresowe ubezpieczyciela według kodeksu cywilnego (art. 828), RPEiS 1971 nr 1, s. 62).

Roszczenie regresowe staje się wymagalne z chwilą wypłaty odszkodowania (zob. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z 16 listopada 2012 r., III CZP 61/12). Stąd też niezależnie od wezwania pozwanego do zapłaty pozostawał on w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia w dacie wskazanej w pozwie. Pozwany zapłacił należność dopiero w toku procesu. Dlatego powodowi przysługują odsetki za czas opóźnienia.

Z uwagi na to, że powód nabył dokładnie to samo roszczenie, które przysługiwało sprzedającemu, roszczenie to wynikało z transakcji handlowej, zaś towar z tej transakcji został pozwanemu wydany, powodowi przysługują odsetki

za opóźnienie w wysokości właściwej dla tego roszczenia, czyli odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych należne na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

Pozwany nie udowodnił ani zapłaty gotówkowej, ani sporu co do jej zarachowania z pierwotnym wierzycielem i jego rozwiązania. Dlatego kwestia jego wiedzy o przejściu roszczenia na powoda nie ma żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Z przedstawionych przyczyn Sąd uwzględnił powództwo w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc i art. 99 kpc. Pozwany przegrał proces w całości, także w zakresie należności głównej, jako że cofnięcie pozwu w tej części nastąpiło wyłącznie na skutek jej zapłaty przez pozwanego w toku procesu, która to należność była wymagalna już w dacie wytoczenia powództwa. Niczym niewykazane są wyżej omówione zarzuty leżące u podstaw zarzutu, że pozwany nie dał powodu do wytoczenia powództwa. Stąd powodowi należy się całość kosztów procesu, na które złożyła się opłata od pozwu (100 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) oraz koszt zastępstwa procesowego przez radcę prawnego (270 zł).

SSR Robert Fonfara

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować;
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć za pośrednictwem Portalu Informacyjnego pełnomocnikowi pozwanego;
3. Kalendarz 21 dni od doręczenia.

SSR Robert Fonfara